

DUIVENDRECHT DESTIJDS

Jubileumnummer Stichting Oud-Duivendrecht
ODS nummer 3, jaargang 7, november 2010

Inhoudsopgave

Voorblad.....	01
Inhoudsopgave.....	03
Voorwoord.....	04-05
Duivendrecht, historie en ligging.....	06-07
Alie Toebes-Smit schrijft haar verhaal.....	08-18
Uit het fotoalbum: o.a. jeugdijaren, families Rijs, Burghout en Spruyt	19-24
‘Nooitgedacht’: 3 boerderijen en de familie Albers.....	25-27
Wonen Destijds: Alie Smit en Annie Bon.....	28-32
Rijksstraatweg Destijds en Nu.....	33
Open Monumenten Dag zaterdag 11 september 2010.....	34
De laatste boer van Duivendrecht.....	35
Informatie Oud-Duivendrechtse Saecken en Stichting Oud-Duivendrecht.....	36
www.duivendrechtdestijds.nl	37
25 nummers ODS op een rij!.....	38
Kaart uit 1911.....	39-40

Verschenen een Arcampublicatie: Ring A10. Boek over de ringweg van Amsterdam. Ring A10 is een kleurrijk boek over een snelweg en de relatie die deze weg heeft met de stad die hij ontsluit. In het boek zijn essays opgenomen die betrekking hebben op afgebakende onderwerpen, zoals de perceptie van de Ring, de historie, de ruimtelijke problematiek en de betekenis voor de verkeersafwikkeling. ISBN: 978-90-76863-89-4 Jaar van uitgave: 2010

Hulde en dank!

De dames Ans Bakker en Brigit Triesscheijn hebben de redactie jarenlang geassisteerd bij het verspreiden van de nummers Oud-Duivendrechtse Saecken.

Ouderkerkerlaan

Rijksstraatweg

Beste abonnees en lezers van Oud-Duivendrechtse Saecken,

In 1997 dreigde de gemeente Ouder-Amstel het pachtcontract met de Ferd van Schaick op te zeggen. In de landelijke pers verschenen verontrustende berichten over het amoveren van de twee historische boerderijen bij de rooms-katholieke Sint Urbanuskerk in Duivendrecht-Zuid. Een groep wakkere inwoners met gevoel voor historisch erfgoed richtte op 4 juni 1998 de Stichting Oud-Duivendrecht op. In de eerste bestuursvergadering werd besloten tot een wetenschappelijk onderzoek naar de beide boerderijen. Op basis van het rapport de Stichting Historisch Boerderij Onderzoek (SHBO) is door het bestuur de Rijksmonumentenstatus voor de beide hoeves verkregen. Het werd een hele strijd, maar door alle steun in Duivendrecht en daarbuiten, heeft de stichting het gered.

In de zomer van 2003 kreeg Duivendrecht haar eerste twee Rijksmonumenten.

En....er bloeide een enorme belangstelling op voor de geschiedenis van het dorp Duivendrecht. De stichting Oud-Duivendrecht kreeg unieke foto's, prachtige verhalen en kaarten binnen van (oud-) Duivendrechtse. En zo ontstonden de eerste uitgaven van het blad Oud-Duivendrechtse Saecken. Gewoon: teksten typen, plaatjes knippen, foto's plakken, kopiëren op een kantoor en dan bundelen en nieten. En bezorgen onder een steeds groter wordend aantal abonnees. De boerderijen, de scholen, de kerken, de bedrijven, de (verdwenen) straten en wijken en bovenal de kostelijke verhalen van de mensen die hier gewoond en gewerkt hebben zijn vastgelegd. Kostbare staaltjes "living history".

Gelukkig leerden de redactieleden omgaan met de pc en konden foto's gescand en verbeterd worden en werd de kopij bij de drukker aangeleverd op een schijfje. 3 à 4 keer per jaar vonden de nummers ODS met geschiedenissen door én voor (oud-)Duivendrechtse hun weg naar de lezers door het hele land.

De Stichting Oud-Duivendrecht organiseert sinds 2003 in het tweede weekend van september drukbezochte open monumentendagen. Diapresentaties met unieke afbeeldingen over het verleden van ons dorp blijven populair. De SOD heeft in samenwerking met het Cuypers Genootschap onderzoek gedaan naar de katholieke kerk en de monumentenstatus aangevraagd voor de pastorie en de Sint Urbanuskerk. Deze aanvraag loopt nog....

Het gebouw D'Oude School wordt gebruikt voor seniorenactiviteiten. Met deskundigen van de Vereniging voor Heemkennis Amsterdam is een rapport gemaakt van de monumentale delen van dit gebouw. De SOD participeert in het Cultuurplatform en werkt actief mee aan een digitale monumentenkaart van de gemeente Ouder-Amstel. Informatieve wandel- en fietsroutes brengen de oude Duivendrechtse historische gebouwen en gebieden tot leven.

De SOD staat al 12 ½ jaar voor het behoud van het landelijk en historisch karakter.

Dit nummer ODS is het 25^e nummer. En.....wij hebben nog heel veel interviews uitgewerkt Geschreven verhalen en 'nieuwe' oude foto's liggen op de plank. En dagelijks komen er nieuwe "saecken" bij. Van al die bijzonderheden over Oud-Duivendrecht maken wij u ook de komende tijd graag deelgenoot.

Op welke manier wij dat in de toekomst gaan doen leest u op bladzijde 37.

In dit nummer "Duivendrecht Destijds" vertelt Alie Toebes-Smit u over een stuk Duivendrecht op het kruispunt van de Ouderkerkerlaan, Diemerlaan en Duivendrechtse laan. Zij heeft haar verhalen geïllustreerd met afbeeldingen van plekken die er niet meer zijn. Of die totaal veranderd zijn. Zaterdag 11 september 2010, tijdens de jaarlijkse OMD, hebben Alie Toebes en Annie Bon u op locatie verteld hoe het er destijds in Duivendrecht aan toe ging.

Wij wensen u veel leesplezier met nummer 25, het laatste papieren exemplaar van Oud-Duivendrechtse Saecken.

Redactie ODS

Duivendrecht ligt bij Amsterdam, tussen de Watergraafsmeer en de Bijlmer.

Duivendrecht is heel oud. Het komt al voor in de lijsten van de jaarlijkse Grafelijke opbrengsten. De oudst bekende vermelding betreft 1342-1343. Toen leverde Duivendrecht aan de Graaf: “8 ganse van den tinse 5 schelling en 7 duiten” (Bron: J.C.Loos, Geschiedenis van Amstelland tot het jaar 1300. Amsterdam, 1907).

Vanuit Ouderkerk aan de Amstel liep een weg noordoostwaarts, de Ouderkerkerlaan. Deze splitste zich in tweeën. Vrijwel rechtuit liep de Diemerlaan. Naar links ging de Duivendrechtselaan (deze heet tegenwoordig grotendeels: Rijksstraatweg). En deze eindigde bij het water van het Diemermeer (nu: Watergraafsmeer). **Zie de tekening hiernaast.**

Daar was dan de mogelijkheid van een scheepvaart verbinding met Amsterdam. En rondom die aanlegplaats is waarschijnlijk Duivendrecht ontstaan.

Op de “Caerte van Noort Hollant” van Joost Jansz. uit 1575 is al een kerkje te zien op de plaats van de tegenwoordige R.K.-kerk.

De Watergraafsmeer werd in 1630 drooggelegd. Dat er toen bij Duivendrecht een overzetveer over de ringvaart (Weespertrekvaart) kwam, was een vanzelfsprekende zaak.

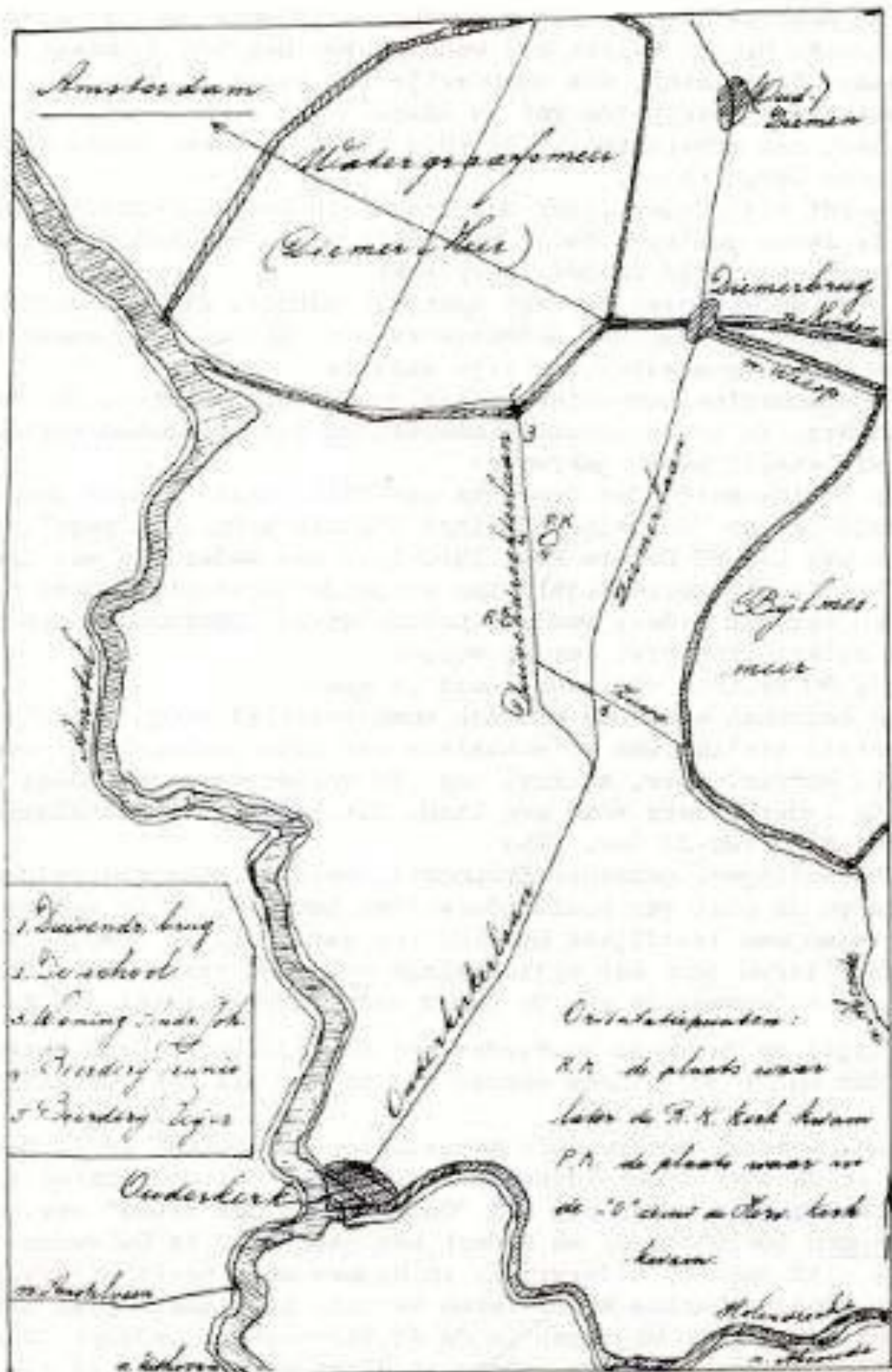
Maar in 1760 kwam de Duivendrechtse brug al tot stand. De vroegere veerman, die tevens herberg hield, werd brugman. Als vergoeding voor het verlies van de inkomsten van het overzetveer mocht hij tol heffen: ‘Twee duiten, te betalen door den voetganger’.

Veel groei zat er niet in Duivendrecht. In 1795 stonden er in totaal slechts 32 à 33 huizen, met circa 160 inwoners.

Duivendrecht eind 19e eeuw

Foto: Jacob Olie

DUITVENDRECHT
(begin negentiende eeuw)

Geachte redactie,

In het blad ODS, dat ik met veel genoegen lees, staan af en toe ook verhalen en wetenswaardigheden over het gedeelte oud- Duivendrecht zo rond de R.K. Kerk tot aan het Bijlmerfort. Mijn verhaal wil ik daar graag aan toevoegen.

Vanaf het huidige station Duivendrecht is dat oude stuk volledig onder het zand verdwenen: een nieuwe stad kwam er voor in de plaats!

Mijn grootvader Kees (Cornelis) Smit is geboren in Diemen. Hij is werkzaam geweest als kantonier aan de weg en had het opzicht over de weg van de Duivendrechtse brug tot het Abcoudermeer. En ook de Weesperzijde vanaf de brug tot aan de Schollenbrug (Amsterdam) viel onder zijn toezicht.

Aangezien je vroeger, als je bij Rijk of Gemeente werkte, moest wonen daar waar je werk was kwam Opa eind 19e eeuw in Duivendrecht wonen met zijn gezin.

Mijn vader Gerard Smit werd er geboren op 21 mei 1895.

Ze woonden op de hoek van de Ouderkerkerlaan (in het linker huis).

Zie de foto hieronder.

Opa hield toezicht op de weg en mijn grootmoeder bediende de tolboom.

Die moet waarschijnlijk gestaan hebben aan de Rijksstraatweg in de buurt van de Diemerlaan, dicht bij de Ouderkerkerlaan, waar ook het fort van Weesperkarspel stond. (zie het artikel in ODS van Mientje Bieshaar, juni 2007, blz. 10) .

De grens van de gemeente Weesperkarspel en Ouderkerk a/d Amstel liep namelijk in het midden van de sloot.

Toen dit fort was verdwenen (in de 2e helft van de 19e eeuw) is ook de tolboom vervallen.

Er is nog een foto in het stadsarchief van Amsterdam, waarop het tolhuis staat, met de aantekening:

Nov.1896, tol, polder Duivendrecht- aan Abcouderstraatweg kruising Diemerlaan.

IJspret bij het Tolhuis

Naast dit blokje van twee woningen op de Ouderkerkerlaan stond een blokje van vier huizen: in de jaren '30 waren die woningen inmiddels eigendom van de Spoorwegen. Er woonden dan ook vaak mensen van de NS in, zoals ter Maten, Kieft, Voorbij, Hillebrink en Toebes.

In de jaren '50 werd aannemer Spruyt eigenaar van deze 4 huizen en woonden er: Toebes (daarna Houweling), v.d. Wel, Clement en Pauw.

In mijn jeugd (in de jaren dertig) stond er na dit blokje van vier een klein café en dan nog een alleenstaande villa. Daar woonde toen ook een familie Smit, de "kranten Smit". Zijn vrouw bracht de krant rond, ik meen Het Nieuws van de Dag en hun zoon Dinant hielp wel eens met bezorgen. De heer Smit was makelaar. Toen hun huis weg moest in verband met de spoordijk zijn ze aan de Rijksstraatweg gaan wonen in de nieuw gebouwde huizen naast Wiegman.

Dan kwam de spoorbaan met een seinwachtershuisje, spoorbomen, dus een beveiligde overgang, en een stationnetje voor de lijn Amsterdam(Weesperpoort) - Abcoude - Utrecht v.v.

Sinds 1843 reed die trein langs Duivendrecht zonder er te stoppen. Toen kwam de pastoor op het idee de spoorwegmaatschappij te verzoeken om bij Duivendrecht een halte te maken. Wanneer hij kon aantonen dat daarvoor belangstelling was, zou de Rijnspoorweg Maatschappij daartoe misschien willen overgaan. De pastoor ging het dorp rond om mensen te vinden, die bereid waren met lijsten te lopen om handtekeningen voor dit doel te verzamelen. Ook Reijer Albers van Nooit Gedacht vroeg hij om medewerking. En niet tevergeefs. (gegevens uit een boekje over de familie Albers) Tenslotte werden zoveel handtekeningen verzameld, dat de spoorwegmaatschappij er wat in zag! In 1897 kwam de opstapplaats er, die ca. 1938 werd opgeheven, niet bij gebrek aan belangstelling maar vanwege de nieuwe spoordijk, terwijl het seinhuisje ook verdween op die plek.

Toen kregen we een geregelde busverbinding Amsterdam - Utrecht via Duivendrecht, Abcoude, enz.

Aan de andere kant van de spoorlijn stonden 2 seinhuiswachterswoningen. Hierin woonde de laatste jaren (in de jaren zestig van de vorige eeuw) ook een familie Smit. (dit was de derde familie Smit) In de andere helft woonde de familie Beekveld. De heer Smit deed nog dienst in een seinhuis, dat gesitueerd was bij het viaduct over de Burgemeester Stramanweg.

Daarna kwamen nog een paar kleinere huizen, wel vrijstaand, met tuin enz.: hier woonde de weduwe v. Es, later hertrouwd met Hoogland, de familie Blom en de familie Houweling. Een zoon van de familie Blom, Nonne, is als militair na 1945 naar het toenmalig Ned. Oost Indië geweest: hij leerde daar een meisje kennen waarmee hij later getrouwd is.

Dan kwam de boerderij van de familie Buis en zo ging je verder de Ouderkerkerlaan af naar Ouderkerk langs de turfstekerij "De Toekomst". De familie Buis had 2 jongens en 2 meisjes (Agnes en Annie): Annie woont nog in Duivendrecht en was getrouwd met de heer Kroese.

Boerderij van Kees de Jong aan het Zwarte Laantje, eveneens "over het spoor"

Voor alle huizen langs was er een slootje, dus ieder huis had een bruggetje of dam waar een duiker onderdoor lag voor waterafvoer.

Aan de overkant van de Ouderkerkerlaan (links) en vóór het spoor stond de boerderij "Nooit Gedacht" van de familie Albers. (zie blz.25-27).

Kwam je van de Ouderkerkerlaan af en je ging richting R.K. Kerk dan had je links eerst het boerderijtje van Jan Meijer met z'n huishoudster Brechtje en dan woonde in de andere helft van die boerderij Jan Redegeld met zijn gezin. Daarna kreeg je een stukje weiland en dan een alleenstaande woning, waar de familie Feddema in woonde: hij was elektricien en verzorgde de radiodistributie. Er stond dan ook een hoge zend- of ontvangstmast naast zijn woning. Feddema is later in de Burg. van Damstraat gaan wonen en toen kwam de familie Harkink in dat huis, totdat het moest worden afgebroken.

DUIVENDRECHT, Rijksstraatweg.

Café Spruyt op de hoek van de Rijksstraatweg en de Diemerlaan

Ging je naar de overzijde en liep je terug dan stonden er eerst ook een aantal woningen en dan de bakkerij en winkel van De Hoop, daarnaast de kruidenierszaak van Van Wees, dan een blok met circa 4 woningen, weer een kruidenierswinkel van Van Willegen (later zoon Cor, daarna Maarsen). Dan weer twee of drie woningen en dan kwam café Spruyt, op de hoek van Rijksstraatweg en Diemerlaan: later was hier het tassenatelier van mevr. Nomes gevestigd. De huizen van de Rijksstraatweg hadden hun achterom via de Diemerlaan: zo kon bakker De Hoop ook achterom bij zijn zaak komen. Met paard en wagentjes ventte hij met zijn personeel brood uit in o.a. Amsterdam.

Duivendrecht, Diemerlaan

Aan de Diemerlaan links had je verderop de kruidenierszaak van Zandstra, daarna kwamen er woningen.

Ons huis (Smit) stond rechts op de Diemerlaan en werd gebouwd in 1932-33 op de hoek bij de Rijksstraatweg: mijn vader kwam zodoende haast terug op zijn geboorteplek, maar nu op de andere hoek. Maar hierover straks verder.

Mijn vader ging zo rond 1900 in Diemen naar de openbare school: die stond aan het eind van de Ouderkerkerlaan in Diemen . Elke dag een aardige tippel. In Duivendrecht was toen nog geen school.

Speelgelegenheid was er te over: o.a. op de boerderij van Albers en op het Bijlmerfort.

Toen mijn vader klein was ging hij wel met zijn moeder naar familie, die vooraan in Duivendrecht woonde. Naast de familie Rijkema woonde daar een zuster van mijn grootmoeder, tante Ger met haar man oom v.d. Heuvel: hij had daar een groenboerderij.

Mijn vader speelde dan met Regien Rijkema en dat is weer de (schoon-) moeder van An en Bertus Wierdsma- Bon, die nog in Duivendrecht wonen.

Familie Rijkema had een kruidenierszaak.

De kruidenierszaak van Rijkema

Mijn vader is bevriend geraakt met Jaap Spruyt uit het café (één van de zonen van Hein en Aaf Spruyt) en is dat zijn leven lang gebleven.

Jaap was metselaar en had later een aannemingsbedrijf en mijn vader ging naar Blooker's Cacaofabriek aan de Weesperzijde en heeft daar 52 jaar gewerkt.

De firma Rijkkema betrok van Blooker cacao voor zijn winkel. Het is wel eens voorgekomen dat Rijkkema (in de winter) met zijn sleetje aan de fabriek kwam en de bestelling nog niet klaar was. Dan nam vader 's avonds het sleetje met de bestelling mee voor Rijkkema.

Zo gemoedelijk ging alles toen.

Vader trouwde op 8 juni 1922 met Alberta Arentsen uit Twello en zij kregen een woning in Duivendrecht, namelijk Rijksstraatweg 92. Zij konden dit huis huren van de weduwe Kannevorff.

Het was toen moeilijk om een gewoon burgerhuis te krijgen in een plaats waar het meest boerderijen stonden. En ook was het net na de oorlog van '14-'18.

Hier hebben zij elf jaar met veel plezier gewoond: één van de vier woningen tegenover café Wiegman, naast opa en opoe Rijs en de familie Albers. Op de hoek woonde toen familie Koenders met een manufacturenzaak, later de familie Bon.

In dit huis ben ik geboren op 2 augustus 1925.

Ik heb veel gespeeld met Nel Burghout, Paula en Greet Braam.

Rijksstraatweg 96, 94, 92, 90 (v.l.n.r. oude nummering)
Nu nummer 222 en 216

Naast het rijtje van onze huizen stond een dubbele woning: daar woonde de familie Koster en aan de andere kant de familie Meerveld: in de zijmuur van dat huis zat nog een kogel uit de Franse tijd. Dat was je wat.

Het huis waar een kogel uit de Franse Tijd in de zijgevel zat.
Kopergravure van Kouw uit Abcoude. Kouw heeft ook nog in Duivendrecht gewoond.

Die dubbele woning werd afgebroken (in de jaren '50?). Op die plek heeft de firma van Wijk nog een poos zijn kleermakersbedrijf gehad.

Naast de winkel van Braam stond nog een houten huis met een werkplaats: daar woonde de familie Straat, een fietsenmaker. Zij hadden een dochter van mijn leeftijd Cobie, waar ik ook mee speelde, als de oudere kinderen naar school waren. De katholieke school had toen al een kleuterklas en de protestantse school nog niet.

Voor dat houten huis kwam later de nieuwe zaak van Vleghaar in de plaats.

Dan kreeg je nog een woonhuis, waarin de familie Bos woonde met twee zonen, Jan en Chris, beiden wat ouder dan ik. Jan woonde later op de Diemerlaan met zijn gezin en had, meen ik, een slopersbedrijf.

Daarna kreeg je de smederij van Schipperijn, later Bieshaar en Schuttel en vervolgens het huis van tante Mientje.

Tussen dit huis en de boerderij van Kolk, met z'n lange oprijlaan, lag een weiland.

Bij Schipperijn lagen er altijd planken in de sloot voor verwerking in de wagenmakerij: een avontuurlijker speelplek kon je je niet bedenken.

De huizen van Rijs en Braam waren gescheiden door een gang. (Het achterom voor 2 woningen)

Tegen de muur kon je heerlijk ballen en het fietsen hebben we ook in die gang geleerd.

Om de beurt de gang op en neer en zorgen dat je op tijd stil stond om af te stappen, want voor de huizen langs liep een sloot. Gelukkig stond er bij opoe Rijs een treurwilg aan de slootkant en aan de achterkant van de gang reed je tegen een schuurtje op!

Om vanaf de weg in je huis te komen moest je een bruggetje over.

Liep je richting R.K. Kerk voorbij "het huis met de kogel" dan kwam de boerderij van G. van Lubeck: later woonde daar L.v.d. Vaart (vanouds de Sophia's Hoeve), daarna de boerderij van Van Schaick (de Anthonius Hoeve), de Urbanuskerk, de pastorie en dan de boerderij van G. v.d. Vaart (Hoeve Strandvliet).

Er woonde ook een hoedenmodiste in Duivendrecht namelijk Dina Geijssel. Zij woonde met haar moeder tegenover de R.K. Kerk in één van de huizen van dat blokje. Mijn moeder liet daar weleens een hoed vervormen. Later woonde daar de familie Kooiman.

Aan het eind van dat blok had je een fietsenzaak van Verberkt (de vader van Tinus): later werd die zaak verplaatst (garage Verberkt) en kwam hij tussen Fakkeldij en slager van Walbeek.

Tinus, de zoon, ook hij heeft (na 1945) als militair evenals zo vele leeftijdsgenoten enkele jaren in de tropen gezeten, zag je vaak met zijn takelwagen op de snelwegen rond Amsterdam, als er weer een auto van de weg gesleept moest worden.

In dat eerste pand heeft ook nog een kapperszaak van Grouw gezeten, daarna kwam de familie Melissen er wonen en toen de oude heer en mevrouw Braam.

In de jaren dertig werden de sloten gedempt, die langs de straatweg liepen, er kwam een voet- en rijwielpad en de weg werd iets verlegd zodat de bocht bij van Walbeek en Primus minder scherp werd.

In diezelfde tijd lieten mijn ouders dit huis bouwen aan de Diemerlaan tegenover het café van Spruyt. In april 1933 trokken we er in.

Tegelijk met ons huis zijn er aan dezelfde kant wat verderop , voorbij de schuur/ stal voor het vee van Beukeboom, twee blokje van 3 woningen gezet. Zowel ons huis als deze woningen werden door Spruyt gezet.

Ons huis stond op het grondgebied van Weesperkarspel. Dit was vooral in de oorlog lastig, want je moest voor veel dingen naar Weesp, bijvoorbeeld om voedselbonnen te halen of extra toewijzingen. Geen vervoer, wel een fiets, maar de fietsbanden werden ook steeds schaarser. Tegen het eind van de oorlog kon je echter ook op De Bijlmerringkade in het huis van de familie Mul terecht voor verschillende zaken.

Dit was ook een gezellige buurt, waar alles wat voor de dagelijkse behoefte nodig was verkregen kon worden.

Er was een bakker, bakkerij De Hoop, er waren 3 kruideniers, een melkboer Redegeld en de groenteboer en de slager kwamen aan de deur.

Er was weinig verkeer op de laan, dus er kon volop buiten gespeeld worden.

Het café van Spruyt werd verkocht aan de Motex (vóór 1940), die het gebruikte voor opslag van meubelen en Spruyt ging naar de Molenkade bij zijn bedrijf wonen. De familie Franken ging boven de zaak wonen.

Motex verdween en mevrouw Nomes kwam er met haar tassenbedrijf. Toen woonde zij met haar man boven de zaak. Een apart deel van het bedrijfspand beneden was ook geschikt als woning. Daar woonde eerst de familie Tuinman en de laatste bewoners waren de familie van Rossum.

12 januari '50: thuiskomst van mijn verloofde uit de tropen

In 1951 ben ik getrouwd met Jan Toebes, die vanaf oktober '46 ruim drie jaar als militair op Java gestationeerd was.

We kregen eindelijk een woning toegewezen in de Azaleastraat 2 I hoog: die huizen waren pas gebouwd. We kregen twee kinderen: Geert in '59 en Bea in '61.

Daar hebben we tot 1963 gewoond en toen trokken we bij mijn ouders in op de Diemerlaan vanwege gezondheidsproblemen van mijn vader.

We hebben er gewoond tot eind 1968: toen werd het huis onteigend i.v.m. de bouw van de Bijlmer en verdwenen we met z'n allen naar Muiden. Mijn vader is daar overleden in 1969 en mijn moeder in 1974.

Vader en moeder hebben altijd met veel plezier in Duivendrecht gewoond, zich ingezet voor menige vereniging, waren betrokken bij kerk en school, zangvereniging, meisjeskrans Martha, dameskrans Eben Haëzer en bleven belangstelling tonen en contacten bewaren met Duivendrecht.

Ook mijn man en ik kijken terug op een prettige, soms enerverende, tijd in Duivendrecht. Er waren mogelijkheden te over om mee te doen in dat levendige Duivendrecht.

Jammer dat we weg moesten, maar.....we waren niet de enigen!

Alie Toebes-Smit

Uit het fotoalbum van
Alie (Aaltje) Smit:

De vriendinnetjes

Alie Smit (links)

en Nel Burghout

achter het huis van Burghout

Gerard Smit met Henk (geb.1930)

en tante Hil Burghout met Gerda

1938

Wilhelmina veertig jaar
Koningin.

Alie met haar versierde fiets

Begin van de Rijksstraatweg

Aafje Stam echtgenote van...

Hein Spruyt geboren in 1865

De vader van Alie Smit, Gerard, is zijn hele leven bevriend gebleven met Jaap Spruyt, uit het café. Jaap was een van de zonen van Hein en Aaf Spruyt.

Jaap werd metselaar en had later een aannemingsbedrijf.

Jaap was getrouwd met Lena de Boet.

Henk Spruyt op de schoot van zijn moeder Lena Spruyt-de Boet
met daarnaast Oma Spruyt-Stam

Opoë en Opa Rijs vijftig jaar getrouwd te midden van (klein-)kinderen

1° rij Gerda Burghout, een foto van Rob (de man van Nel), Nel Burghout
2° rij Bertus Burghout, Opoë Rijs, Hil Burghout-Rijs

Midden achter: Tante Mientje Schipperijn. NB: Rob was toen als militair in Indië.

Opoë Rijs dreef op de Rijksstraatweg een tabakswinkel in het rechterhuisje van een blokje van vier woningen op nr. 90 (oude nummering).

En Opa Rijs lapte schoenen op de bovenverdieping.

De omgeving van het huis van de familie Smit (gebouwd in 1933)
Het huis werd in 1968 onteigend voor de bouw van de Bijlmer
na een procedure met een advocatenkantoor.

De bocht bij Van Walbeek, de slagerij aan het einde van de Rijksstraatweg.
Dochter Bea Toebes (geb.1961) ligt in de kinderwagen, moeder Alie staat er naast
en zoon Geert Toebes (geb.1959) met zijn autopod!

NED. HERV. KERK TE DUIVENDRECHT

De gezinsleden van de familie Smit waren lidmaat van de Ned. Hervormde Kerk

De dames waren actief in de meisjesvereniging "Martha" en de vrouwenvereniging "Eben Haëzer".

Gezinsleden zijn gedoopt in de Kleine Kerk, op de afbeelding hiernaast nog zonder klokkentoren.

Alie Smit en Jan Toebes hebben elkaar in die kerk trouw beloofd.

Hun zoon en dochter zijn er gedoopt.

De Kleuterklas van de Christelijke School. De broer van Alie, Henk geboren in 1930, staat op de eerste rij in het midden. Met stropdas.

De Christelijke School ca 1920 in de Korenbloemstraat met Juffrouw de Haan en meester Elfrink. 3^e rij 3^e van links Gerda Smit (geboren 1912), de oudste zus van Alie.

Gerda Smit huwde Aart Grimme, de latere hoofdonderwijzer van de Christelijke school

Chr. School 1933 voor het schoolgebouw. links meester Aart Grimme, rechts meester Elfrink

De 4 donkere jongetjes zijn van de familie van der Ploeg.

Er waren in Duivendrecht meerdere boerderijen met dezelfde naam:

Zie ook de kaart op de achterzijde van dit nummer ODS

Nooit Gedacht (1)

Ook wel *Nooijt Gedagt*, boerderij midden in de Groot Duivendrechtse Polder, annex 36 morgen land, destijds bewoond door Dirk Borst, 5 juli 1792 door eigenaar Hendrik Wijschbach en zijn vrouw Aletta Schouten, gegeven aan de R.K. kerk.

Nooitgedacht (2)

Rijksstraatweg, tegenover de Korenbloemstraat. Werd bewoond door De Vries (1929: weduwe J. de Vries) en daarna Van den Ancker.

Het zomerhuis is afgebroken in decennia 1970, het winterhuis in 1999.

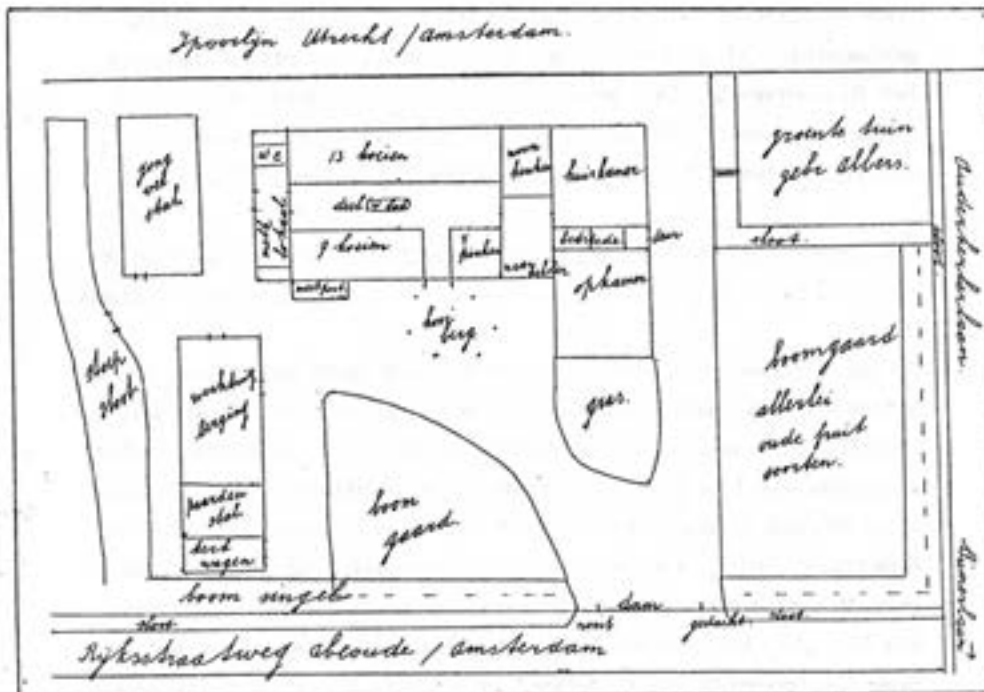
1980

Boerderij Nooit Gedacht van de familie Albers
op de hoek van de Rijksweg en de Ouderkerkerlaan

Jannigje Jongkind met 5 van haar kinderen voor boerderij "Nooit Gedacht". Zittend van links naar rechts: Willempje Albers (tante Wim); Jannigje Jongkind en Jannigje Albers (tante Jans). Staand van links naar rechts: Waarschijnlijk Cornelis Johannes Albers (oom Cor); Heimen Albers (oom Herman); Geertje Elisabeth Albers; Neeltje Albers; Andreas Johannes Albers en Gerrit Jan Albers (met pijp). De foto is waarschijnlijk in 1910 of 1911 genomen.

Plattegrond van het bedrijf, gemaakt door de heer J. Beukeboom. (Verkleind weergegeven.)

De familie Albers en Nooit Gedacht

Op 13 februari 1990 schreef de heer J.R.Beukeboom uit Hazerswoude:

Hierbij een kleine toelichting betreffende de boerderij 'Nooit Gedacht' van de erven Albers. Dit waren twee zussen en twee broers:

Jans en Wilmpe en Cor en Jan. De boerderij heeft jaren op de monumentenlijst gestaan en het is bijzonder jammer dat zij voor het Bijlmermeerproject moest wijken. Deze boerderij lag vooral in de zomer geheel in het hout verscholen. Ik heb er twee jaren als knecht gewerkt voor 3 kwartjes per uur (1950/1951).

Het waren erg gemoedelijke mensen, die zich inderdaad niet druk maakten, maar wel eigenzinnig waren, getuige het volgende verhaal.

Op een zondagmorgen sloeg een koe met haar poot naar Cor. Deze schopte terug, maar bleef daarbij met zijn been in het staarttouw van de koe hangen, sloeg achterover en viel met zijn hand in het stalraam waardoor hij een slagaderlijke bloeding opliep. Hij deed zijn zakdoek erom, stapte op de fiets en ging naar de dokter in Ouderkerk. Deze wilde weten of hij particulier of fondspatiënt was, Hij zei: 'Dat doet hier niets ter zake, ik moet geholpen worden' (hij was particulier). De dokter wilde het eerst weten, maar Cor weigerde het te zeggen. Hij stapte op de fiets en ging via Duivendrecht, waar zijn eigen dokter niet thuis gaf, naar Diemen naar dokter van Gemert. Deze vroeg niets, gezien al het bloed op zijn kleding en fiets en hielp hem direct. Hij moest toen wel van de dokter met een taxi naar huis vanwege het vele bloedverlies.

Vandaag de dag zou zo iets niet gebeuren, maar het was toen 1950. Wat nog de boerderij betreft, het hoofdgebouw was met riet gedekt en de bijgebouwen met pannen. Het was een gezellig erf met kippen, eenden, ganzen en ook kalkoenen werden er gezien in een goede, vrije natuur. Het is jammer dat dit moest wijken voor auto's, wegen en beton. Ik hoop u hier een klein inzicht te hebben gegeven van het leven op een Duivendrechtse boerderij. Ik wens u allen veel succes met uw streven om nog het één en ander boven water te krijgen van de geschiedenis van het oude Duivendrecht.

Dit is geschreven door Jan Beukeboom, de oudste zoon van de berenboer, geboren 23-10-1924 aan de Diemerlaan nr. 9.

Open Monumentendag Duivendrecht Zaterdag 11 september 2010

Op verzoek van het bestuur van de Stichting Oud-Duivendrecht en de redactie van Oud-Duivendrechtse Saecken heeft mevrouw Alie Toebees Smit deze dag tussen 12-14 uur in haar geboortehuis op de Rijksstraatweg 92 (oude nummering) verteld hoe het was om daar te wonen. Vol enthousiasme liet Alie de aandachtige toeschouwers ervaren hoe het was om hier te leven.

“Ik ben Alie (Aaltje) Smit, geboren 2 augustus 1925 in dit huis, d.w.z. in de helft hiervan, toen was het Rijksstraatweg 92.

Nu zijn nummer 92 en 90 één woning Rijksstraatweg 216 (rechts)
Toen mijn ouders er in kwamen was het een blokje van 4 woningen: nu zijn 't er nog twee!

Toen mijn ouders in 1922 wilden trouwen was het ook al moeilijk een burgerhuis te krijgen in een gemeente waar het meest boerderijen stonden.
Zij waren dan ook blij, dat dit huis vrij kwam en zij het konden huren.

Ze konden het huren van de weduwe Kanneworf. De huurprijs was meen ik f. 3,50 per week en toen we er na ongeveer 11 jaar uit gingen f. 5,-

Tot ongeveer april 1933 hebben zij er met plezier gewoond. Toen zijn we met z'n allen naar de Diemerlaan vertrokken.

Ons huis was niet groot, maar wel gezellig.

De voorgevel is gebleven zoals het was.

Je kwam echter over een bruggetje naar de voordeur met trekbel.

Je kwam dan in een gang.

Op de brug: v.l.n.r. onbekend (dienstbode?), Ma Smit, mevrouw Rijs, Pa Smit

Vóór in de gang was een deur naar de voorkamer, een klein vierkant kamertje met vanouds een bedstede er in , maar wij hadden er al een kast van gemaakt. De bedstede bevond zich onder de trap naar boven.

Er zat een hoog raam in die voorkamer. (zoals nu nog steeds)

Iets verder in de gang had je een deur, waarachter een vrij steile trap naar de bovenverdieping was.

Tenslotte was er nog een deur die naar de woonkamer leidde. Deze deur bestond voor 3/4 uit glas en verder hout.

De huiskamer lag over de hele breedte van het huis, dus tussen twee burens in.

Aan de ene kant Albers en aan de ander kant Rijs.

Ook in deze kamer was een bedstede. In mijn tijd was 't al een kast geworden, eveneens onder de trap.

Er was uiteraard geen centrale verwarming.

In de huiskamer stond een kachel, er was een schoorsteen, we hadden wel elektrisch licht en gas. De keuken was aangebouwd. Je moest altijd een trapje van één trede af om vanuit de kamer in de keuken te komen! De keuken was niet groot.

En 1 keer in de week zal er wel een tobbe gestaan hebben, waarin je werd gewassen!

Er zal een groot raam in boven het aanrecht. Daar was de enige kraan van het hele huis.

Tegenover het aanrecht stond het gasstel: ik denk op een tafeltje.

Bij de afwas werd er wel gezongen. We hadden eerst ook geen radio. Er werd op het orgel gespeeld in de woonkamer. Daar werd dan ook weer bij gezongen, vaak 's zondagsmorgens na de kerkdienst, maar door de weeks werd het orgel ook wel gebruikt.

Ik herinner me ook nog wel dat we spelletjes deden aan de huiskamertafel.

In de keuken links zat een flinke deur, zodat je meteen in de achtertuin stond.

Wij hadden eerst geen wc. in huis. Er was een zgn. plee in een schuurtje.

In dat schuurtje lag ook de kolenvoorraad voor de winter opgeslagen. Telkens moest er een kit gevuld worden om de kachel te stoken. Ik denk dat toen mijn ouders er in kwamen wonen er al gauw een septitank geplaatst werd, die af en toe leeggemaakt moest worden.

Daarna kwam de riolering en werd de wc. in huis geplaatst. Ik vermoed dat een stukje van de keuken werd afgehaald.

In de tuin achter het huis was een grote put, waar water uit geput kon worden .

Onder het keukenraam was een smal stukje grond met een hekje er omheen voor wat bloemen.

Wij hadden achter langs het schuurtje ook een hekje en daar lag een plank over de sloot.

Daar had mijn vader een groentetuin op een stuk land van Gerrit Lubeck , die er zelf ook een tuin had, evenals Rijs, de schoenmaker.

Pa Smit met zijn dochter Alie op de brug voor nummer 92

Familie Smit voor het huis op nummer 92
Pa en Ma, Henk, meester H. Grimme, Alie en Gerda

Vóór het huis stond een bank onder het raam. Dan had je nog een tuintje en dan pas kwam de sloot met het bruggetje om op de weg te komen.

De Rijkstraatweg was nog niet zo druk - een enkele fietseren als er een auto passeerde dan had-ie veel bekijks. Er stonden veel bomen langs de weg. Het heette dan ook met recht eerst de Duivendrechtse Laan.

De bovenverdieping.

De trap op en dan kwam je eigenlijk op een grote zolder, waar ook weer aan de achterkant één raam was.

Volgens mij in tweeën zodat je elke helft open kon zetten.

Hier sliepen vader en moeder.

Er stond een wastafel met marmeren blad en een waterstel e.d. er op en een grote spiegel .

Er stond een tweepersoons bed.

Langs het trapgat liep je naar de voorkant en dan kwam je op de slaapkamer van mijn zuster en van mij. Daar stonden 2 eenpersoons bedden.

Via de dakkapel kregen we licht binnen.

Mijn broer heeft in z'n kinderledikantje tot bijna z'n derde jaar bij mijn ouders geslapen en toen gingen we naar de Diemerlaan.

Dat was in april 1933.”

Mevrouw An Wierdsma-Bon woonde in haar jeugd aan de Rijkstraatweg nummer 96. Anno Nu zijn de twee woningen Rijkstraatweg 96 en 94 samengevoegd tot één woning, Rijkstraatweg 222.

De vader van An Bon was groenten- en fruithandelaar.

Op Open Monumentenzaterdag 2010 was An 's middags in haar geboortehuis om aan belangstellenden uitleg te geven over het vroegere wonen.

Venten in Amsterdam

De Rijksstraatweg te Duivendrecht. J. A. H.
De Rijksstraatweg in Duivendrecht, omstreeks 1904

Duivendrecht Destijds en Nu, het midden van de Rijksstraatweg

De Rijksstraatweg in Duivendrecht in 1979. 75 jaar later!

Open Monumentendag Duivendrecht zaterdag 11 september 2010

Verhalen van vroeger op locatie door Alie Toebes – Smit en An Wierdsma - Bon

Rijksstraatweg: toen nummers 96,94,92, 90

Buurmeisjes: An Bon en Alie Smit

Het verleden komt tot leven

RSW nr. 90 en 92, nu 1 woonhuis nr.216

In de WAAIER in de bibliotheek op het dorpsplein hangen alle foto's van deze dag.

De laatste boer van Duivendrecht - Ferdinand Anthonius van Schaick 1918-2010

Ferd van Schaick, geboren 25 december 1918, overleed zondag 18 juli. Na de gezongen Requiemmis in de parochiekerk van de heilige Urbanus is Ferd donderdag 22 juli begraven bij zijn vader, moeder en broer Kees in het familiegraf op parochiekerkhof Sint Petrus' Banden in Diemen.

Ferd is geboren 25 december 1918 op de uit 1889 stammende Antoniushoeve. De twee maanden te vroeg geboren baby werd in een schoenendoos naar het Wilhelmina Gasthuis gebracht om aan te sterken. Zijn vader heeft hij nooit gekend. Die overleed twee maanden voor zijn geboorte aan de Spaanse griep. Zijn moeder hertrouwde. De katholieke familie groeide tot veertien leden, (stief-) vader, moeder en twaalf kinderen. Alle kinderen vlogen uit, behalve Ferd. Hij bleef op de Antoniushoeve.

Pas in 2003, toen hij 85 was, stopte hij met melken van zijn koeien.

Van Schaick pachtte zijn boerderij van de gemeente Ouder-Amstel. De gemeente wilde in 1997 van het pachtcontract af. Van Schaick weigerde te vertrekken en nam het op tegen de gemeente. Dat leidde tot reportages in kranten en op de televisie. Zo werd de ouderwetse boer hét symbool van de strijd tegen de steeds verder oprukkende verstedelijking van ons dorp.

De Antoniushoeve is eigendom van de gemeente Ouder-Amstel. Sinds 2003 is de boerderij, net als de naastgelegen Sophia'shoeve (nu Wintershoven), een Rijksmonument en heeft daarmee een beschermde status. De komende tijd wordt de hoeve gerestaureerd en krijgt een nieuwe bestemming.

Tijdens de jl. Open Monumentendag hebben Duivendrechters, waaronder veel buurtgenoten van Ferd van Schaick, een filmmontage kunnen zien van alle reportages die er de laatste jaren gemaakt zijn van de strijd die Ferd, zijn familie en de Stichting Oud-Duivendrecht gevoerd hebben voor het behoud van de boerderijen en het verblijf van Ferd op "zijn" Antoniushoeve.

INFORMATIE

Als abonnee op het blad Oud-Duivendrechtse Saecken betaalt u per nummer een **minimale bijdrage van € 2,50 voor elke uitgave**. Voor de postabonnees komen de portokosten (1.76 euro per nummer) daarbij nog bij. Dus zij betalen per nummer: € 4,25.

ING nr.7875172 t.n.v. de Stichting Oud-Duivendrecht
Mw. J.E. Pieneman – de Jonge, Kloosterstraat 22, 1115 BL Duivendrecht

Wilt u bij de mededelingen op de overschrijving duidelijk vermelden **voor welk(e) nummer(s) u betaalt**. Bijvoorbeeld: nummer 3, november 2010.

Het geld dat u meer over kunt/wilt maken komt ten goede aan de Stichting Oud-Duivendrecht. Sinds de oprichting - 4 juni 1998 - zet de stichting zich actief in om het landelijk en historisch karakter van Duivendrecht (*het beetje dat nog net niet gesloopt is*) te behouden. De Stichting wil de kern Duivendrecht van de gemeente Ouder-Amstel **GROEN** en kleinschalig houden.

Voor abonnees die het gewend zijn om de bijdrage in de drukkosten en hun donatie in een **envelopje** in de brievenbus te doen bij de secretaris of bij de penningmeester van de Stichting Oud-Duivendrecht: dat kan ook deze keer.

Voor de losse nummers, die u ophaalt bij de bibliotheek in Ouderkerk of Duivendrecht of in het Gemeentelijk Historisch Museum, betaalt u rechtstreeks aan de balie.

De Stichting geeft sinds 2003 het blad Oud-Duivendrechtse Saecken uit. Een blad **voor én door** (oud-)Duivendrecht. Tot nu toe verschenen 25 papieren nummers met verhalen en foto's rond een thema. Zie bladzijde 38. De SOD is een particulier initiatief en kan haar doelstellingen verwezenlijken door bijdragen van onze abonnees en donateurs.

Er zijn leden en donateurs die hun bijdrage voor het jaar 2010 volledig voldaan hebben. Hartelijk bedankt voor uw (financiële) bijdragen, uw nuttige adviezen en al uw suggesties.

Voor vragen over Oud-Duivendrecht u altijd terecht bij:

Voorzitter: Mr L.B.J. (Leendert) Dros, Entrepotbrug 158, 1019 JH Amsterdam.

E: dutchff@hotmail.com , **T** 0204192059

Secretaris: mw. A.H. (Ans) Quirijnen-Cocx, Waddenland 41, 1115 XD Duivendrecht.

E: st.oud-duivendrecht@planet.nl ,**T:** 0206992574,

Penningmeester: mw. J.E. (Netty) Pieneman - de Jonge, Kloosterstraat 22, 1115 BL Duivendrecht, **E:** pieneman22@zonnet.nl **T:** 0206990773

Bestuursleden:

Mw.(Wil) Bart, W.Fenengastraat 50, 1096 BM Amsterdam, **T** 0206922986

Mw.W. (Wil) Witmond, Rijksstraatweg 95, 1115 AN Duivendrecht **T** 0206992854

Dhr. Huub van den Bergh, Rijksstraatweg 214, 1115 AV **T** 0206992854

Voor wandelingen met een gids: Jo Blom M 06-22521536 en/of Wil Bart.

Onze webmaster Rob Veldhuyzen van Zanten verzorgt de website van onze stichting :

<http://home.wanadoo.nl/sic/sod/>

Zie voor nieuws over ontwikkelingen en activiteiten in Duivendrecht ook:

<http://www.vriendenvanduivendrecht.nl/> en <http://www.cultuurplatformouder-amstel.nl/>

www.duivendrechtdestijds.nl

Veel historische verhalen en originele foto's die de afgelopen jaren bij de Stichting Oud-Duivendrecht binnen gekomen zijn, werden verwerkt in 25 nummers van het blad **Oud-Duivendrechtse Saecken**.

De papieren versie van Oud-Duivendrechtse Saecken houdt op te bestaan. Het laatste half jaar is druk gewerkt aan het maken van een website met de titel: DUIVENDRECHT DESTIJDS.

Elke dag komen er bij de redactie van het blad nieuwe geschiedenisverhalen en historisch foto's van Duivendrecht binnen. Die verhalen en de bijpassende foto's gaan wij in de toekomst op de nieuwe website **Duivendrecht-Destijds** delen met al die mensen die interesse hebben voor de historie van het dorp.

De **Stichting Oud-Duivendrecht** bestaat 4 december 2010 precies 12 1/2 jaar. Onder auspiciën van de Stichting zijn die 25 nummers **Oud-Duivendrechtse Saecken** verschenen. En nog veel meer is gedaan. Bij monumentale gebouwen en historische plekken in ons dorp zijn informatiebordjes geplaatst met wetenswaardige gegevens over het object. Een bijpassende folder begeleidt de wandelroute langs de geliefde plekken. Er is een dvd met geluid gemaakt van oude ansichtkaarten. De dia- en beamerlezingen met afbeeldingen van **het oude Duivendrecht** trokken volle zalen. De SOD verzorgde al 8 maal Open Monumenten Dag in Duivendrecht. Er is een compilatie vervaardigd van filmpjes over de bouw van het station en over de strijd om de monumentenstatus voor de twee boerderijen bij de kerk.

In ons archief bevinden zich onder andere afbeeldingen van aandelen van de cocaïnefabriek aan de Duivendrechtsekade, een luciferdoosje van de Veka-sigarenwinkel uit de Kloosterstraat, krantenartikelen over het hoofdaalmoezenierschap van pastoor Evers, schoolfoto's van de Pionier en nog heel veel meer.

Telefonisch en per mail komen bij de stichting veel vragen binnen over gebeurtenissen, personen en gebouwen in het dorp. Via een nieuwe website willen wij graag alle verhalen en unieke afbeeldingen delen met de oude Duivendrechtters en de "nieuwe stedelingen".

Steeds meer mensen zijn geïnteresseerd in de geschiedenis van dit dorp. De laatste halve eeuw totaal ingeklemd door wegen en vaak onherkenbaar veranderd.

Ervaar hoe het **destijds in Duivendrecht** was en zie hoe het agrarische karakter verdween en de weilanden plaats maakten voor woonwijken, snelwegen en bedrijventerreinen.

Op de website www.duivendrechtdestijds.nl vindt u op een toegankelijke manier: VERHALEN VAN VROEGER, FOTO'S VAN TOEN en WETENSWAARDIGHEDEN.

Oud-Duivendrechtters die (nog) niet over een internetverbinding beschikken kunnen contact opnemen met de redactie. Wij bekijken dan samen hoe ook u op de hoogte kunt blijven van de verhalen en foto's van het **Duivendrecht van destijds**.

Redactie ODS, Waddenland 41, 1115XD Duivendrecht of bel naar 0206992574

Alle papieren nummers Oud-Duivendrechtse Saecken op rij:

- 1. Boerderijen** — nummer 1, jaargang 1, september 2003; 15 pp.
Rijksmonumentenstatus van de Antonius- en de Sophia'shoeve.
- 2. Scholen** — nummer 2, jaargang 1, december 2003; 30 pp.
Ontstaan van de basisscholen.
- 3. Duivendrecht on stage** — nummer 3, jaargang 1, maart 2004; 42 pp.
Cultureel leven vóór 1950 en de eerste jaren Culturele Werkgroep.
- 4. De Dom 125 jaar, deel I** — nummer 4, jaargang 1, juni 2004; 58 pp.
St. Urbanuskerk, ontstaan, pastoors, neomisten, koor.
- 5. De Dom 125 jaar, deel 2** — nummer 4, jaargang 1, augustus 2004; 52 pp.
Van capel tot statie en parochie, de architect, het interieur.
- 6. Bedrijvig Duivendrecht** — nummer 5, jaargang 1, november 2004; 40 pp.
Kruidenier, slager, drogist, groenteman en taxichauffeur.
- 7. Met melk meer mans** — nummer 1, jaargang 2, maart 2005; 47 pp.
Melkzaken en melkbedrijven aan de Rijksstraatweg.
- 8. Engel(en) voor Duivendrecht** — nummer 2, jaargang 2, april 2005; 47 pp..
Een beeld voor de Kloosterstraat, de Kloosterstraat in beeld, H. Michaël; verzet en bevrijding.
- 9. Wie de jeugd heeft ...** — nummer 3, jaargang 2, juli 2005; 47 pp.
- 10. Van Venser tot Weesper** — nummer 4, jaargang 2, oktober 2005; 44pp.
- 11. Rije, rije, rije in 'n wagentje** — nummer 1, jaargang 3, februari 2006; 37pp.
Vervoer per taxi en bus. Twee bekende ondernemingen.
- 12. Als stenen gaan spreken...** — nummer 2, jaargang 3, juni 2006; 39 pp.
Huisnamen en gevelstenen.
- 13. Zichtbaar Duivendrecht** — nummer 3, jaargang 3, oktober 2006; 39 pp.
Historische plaatsen langs de wandelroute.
- 14. Divers Duivendrecht** — nummer 1, jaargang 4, februari 2007; 39 pp.
O.a. het Grachetje, de Diemerlaan, Golflinks. Aanvullingen op eerdere artikelen.
- 15. Noem mij maar Tante Mientje** — nummer 2, jaargang 4, juni 2007; 42 pp.
Het plakboek van Mientje Schipperijn 1902-1989.
- 16. De Tamarindestraat** — nummer 3, jaargang 4, september 2007; 40 pp.
- 17. Binnen en buiten de banne** — nummer 1, jaargang 5, februari 2008; 40+4 pp.
- 18. Aan en rond de Duivendrechtsekade** — nummer 2, jaargang 5, juni 2008; 38 pp.
- 19. Wat ben je toch veranderd in die jaren...** nummer 3, jaargang 5, september 2008; 38 pp.
Verhalen met foto's van de zusters Tiny, Kitty en Thea Wortel, die vroeger naast Strandvliet woonden.
- 20. Microstoria van Brenda Broekhuizen Duivendrecht: een dorp in een stad**
nummer 1, jaargang 6, januari 2009; 39 pp.
- 21. Hulp bij kommer en kwel** — nummer 2, jaargang 6, 18 april 2009; 39+4 pp.
Een aanvaring, branden, overstroming, een treinongeluk, de veldwachter en ambulancevervoer.
- 22. Peuteren en kleuteren** — nummer 3, jaargang 6, september 2009; 38+2 pp.
Geschiedenis van de peuter- en kleuterscholen.
- 23. Duivendrecht in of uit het slop** — nummer 1, jaargang 7, januari 2010; 39 pp.
Verslag van B.H. Sanders Sr, gemeentesecretaris 1970-1986.
- 24. Due vene trajectum. Verbinding in een waterrijk gebied.** — nummer 2, jaargang 7,
juni 2010; 43 pp. In het kader van het project Water.
- 25. Duivendrecht Destijds** — nummer 3, jaargang 7, november 2010.
Jubileumnummer bij 12½ jaar SOD. Alie Toebes-Smit: een deel van het dorp verdween onder het zand. Een stad kwam er voor terug.

Kaart uit 1911

Uit: 'Atlas van Historische Topografische Kaarten, Noord-Holland', 2003,
Uitgeverij 12 Provincien, Landsmeer, www.12provincien.nl. ISBN 90-77350-01-2.
Gedeelte van kaart 367 Ouderkerk, uitgave 1913. Verkend in 1873. Herzien in 1888; ged.
herzien tot 1911. Schaal in atlas 1/25000.

